

VÍRA

CECIL duCILLE

(Dubuque, Iowa, březen 2001)

Faith in the Father, Faith in the Son

Věř v Boha Otce, věř i v Syna,

Faith in the Holy Ghost, victories are won

věř v Jeho Ducha, On ti vítězství dá.

Demons will tremble and sinner awake

Hříšník se probouzí, d'áblové se skloní,

Faith in Christ Jesus will anything break

víra v Ježíše, ta všechno zlomí!

Sestra Mavis duCille:

Věříte tomu? Víra v Ježíše Krista všechno zlomí. Víra je konec našeho spasení. Je počátkem a je také koncem. Chvála Pánu. Mezi těmito dvěma body není žádný prostor pro nedostatek víry. Žádné místo, kde bychom mohli víru odložit. Je počátkem a je také koncem našeho spasení. A tak „...*kdož setrvá až do konce, tent' spasen bude*“ (Mat 10,22). Ujistěte se, že vytrváme, protože máme víru, která rozráží hory, pevnosti v našich životech i všechny rodinné duchy, kteří pustoší naše životy. Halelujah.

Zjistila jsem ale, že je něco, co musíme udělat my, abychom měli ujištění, že máme jako kotvu „*pravdu u vnitřnostech*“. (Žalm 51,8) Existuje něco, co ďábel proti nám používá. Buď nás odsuzuje, nebo nás uchlácholí a oklame pocitem, že všechno je pořádku, i když ve skutečnosti není.

Když uchováváme pravdu ve svém nitru a stojíme před Pánem, dává nám poznat, kde ve skutečnosti jsme, čím jsme, a vše, co s tím souvisí. V Písmu je psáno, že pokud se spatříme jako v zrcadle, když stojíme před

Pánem, pokud uvidíme sami sebe, nesmíme pak na to zapomenout. (Jak 1,23–25) Už se vám stalo, že vám na modlitbách Pán odhalil vaše nitro? Ve Slově nás povzbuzuje: „Nezapomeňte, co jste viděli. Vždy si to připomínejte.“ Pokaždé, když stojíme před Pánem, zjevuje nám nás samotné. Duch pro nás tuhle úžasnou věc dělá a my nesmíme zapomínat. Nesmíme to zamést pod koberec. Musíme s tím jednat, dokud neodstraníme poslední poskvrnu, a budeme moci obstát před Pánem. Jednoho dne před Ním budeme stát a vydávat počet ze všeho, co se dělo v tomto těle.

Když se držíme víry, pomůže nám. Pomohla nám dostat se tam, kde jsme, navzdory našim pádům a bitvám, které bojujeme. Některé vyhráváme – některé ne. Když prohrajeme, moc dobře se necítíme, chtěli jsme zvítězit, a jsme srazeni na kolena. Ztrácíme odvahu – to je další nástroj v ruce nepřítele. Ale víra v Krista Ježíše všechno zlomí! Máte-li cokoliv, o čem si myslíte, že nemůže být zlomeno – jste oklamání. Pouze jste nepoužili svou zbraň. David řekl: „Abner zemřel jako blázen s mečem ve své pochvě.“ Máme „*meč Ducha, jenž jest slovo Boží*“ (Ef 6,17) To Slovo d'ábel nenávidí. Je to tak prosté – můžete jej použít kdykoliv a kdekoliv. Chvála Pánu.

Ale víra v Krista Ježíše všechno zlomí! Máte-li cokoliv, o čem si myslíte, že nemůže být zlomeno – jste oklamání.

Děkujeme Bohu, že tady můžeme být, být mezi bratřími. Doufáme, že Bůh na nás vylije své požehnání a naplní každou naši potřebu. Stačí, když Mu to předložíme a řekneme: „Bože, potřebujeme požehnání. Potřebujeme vysvobození. Potřebujeme chodit blíž Tobě. Chceme zakusit vylítí Ducha, protože to v této době potřebujeme.“

Chvála Bohu. Kéž nám Pán pomůže, když se společně budeme modlit a hledat Jež, kéž vylije ze svého požehnání na nás všechny.

Bratr Cecil duCille:

Děkujeme Pánu za úžasnou dobrotu, kterou nám prokazuje. Rád bych k vám promluvil, tak jak mě Pán povede, však už mě znáte. Chtěl bych mluvit o víře. Co víra vlastně je, jak chodíme vírou. Někdy totiž o něčem víme, ale nevíme, jak to dělat. Je to skutečný problém. Podívejme se do knihy Židům. Můžeme tam začít, někteří z vás mohou přinést další verše. Aby pak někdo někde neřekl, že jsem kázal já. My kážeme poselství.

„Víra pak jest nadějných věcí podstata, a důvod neviditelných.“
(Žid 11,1)

Vezměme jen tuhle jednu větu.

Víra je podstata věcí, kterých se nadějeme, a důkaz neviditelných. (Kdekoliv je podstata, je i důkaz). Jinak řečeno, jdete k soudu, a první z věcí, na které se vás zeptají, je, kde máte důkazy. Přistupují různí lidé a prohlašují: „Viděl jsem to a to,“ a soudce pak věc posoudí.

Bůh nám říká, že víra není jen podstata, ale také důkaz, zdůvodnění. Pojďme se podívat, jaký druh podstaty to je. Když chci vyrobít tento pultík, tak musím jít a sehnat si dřevo. Je to tak, že? Pak si ho musím nařezat a k tomu sehnat ještě tady kus překližky... Prostě musím mít nejdříve podstatu, která bude základem pro vyrobení té věci. Když máme podstatu, ještě nemáme hotový pultík, že? Musíme použít podstatu (materiál), přiložit ruku k dílu a vyrobíme pultík či podium. Není to tak, že něco bouchne, a najednou máme hotovou věc. Musíme v tom začít chodit. Musíme si vzít hřebíky nebo nějaký jiný spojovací materiál a musíme si projít celé dílo.

Jednoho dne během bohoslužeb – pamatuješ si na to Mae? – bylo to před mnoha lety, mnozí z vás ještě nebyli na světě, Pán promluvil a řekl:

„Víra je neviditelné světlo, které září víc a víc s každým krokem na cestě, po které si troufnete jít.“

Není to takto v Bibli, ale Pán to řekl.

„Víra je neviditelné světlo.“ Pokud je něco vidět, není to víra. Pokud to můžete vidět, není to víra. Když si naplánujete, že získáte tolik a tolik a s tím vykonáte to a to, prostě si to naplánujete – není to víra, je to plán. Bůh však mluví o ryzí víře.

Zpívali jsme tu píseň „Skryj mne...“. Proč bychom hledali úkryt, když se nic neděje? Bůh však nyní posílá slovo. Možná už za tři a půl let se rozpoutá na zemi peklo. Je vidět, jak se ty věci formují před našima očima. Myslím tím, že to děti prohrají. Malý chlapec, jen se na něj podí-

Víra je neviditelné světlo, které září víc a víc s každým krokem na cestě, po které si troufnete jít.

vejte, třináctiletý kluk, patnáctiletý – my je milovali, hýčkali jsme je – takové dítě chytne zbraň a začne střílet lidi. Malé dítě. Já jsem jako dítě nikdy nepřemýšlel o tom, že bych někoho zastřelil. Prostě vám něco tak hrozného ani nepřišlo na mysl. Vražda, to nepřicházelo v úvahu. Nechtěli jste zabít psa nebo kočku či něco jiného. Tím spíše vás nenapadlo, že byste zabíjeli lidi. Kdo si myslíte, že to způsobuje?

„Dábel?“

Ano, ale nejen on. Pomáháme d'áblům. Dnešní děti se nikdy neučily Božímu slovu. Žádné z těch dětí nemohlo být vyučováno Božímu slovu. Kdyby se bývalo učilo Boží slovo, nikdy by nemohlo zabíjet.

Víte, když zabijete člověka, ztratíte vlastní život. To řekl Bůh. Kdo-koliv by zabil člověka. „*Kdo by koli vylil krev člověka, skrze člověka vylita bude krev jeho.*“ (Gen 9,6) Pokud by se někdo naučil, že se to nedělá, jen tak by nepovstal a bez váhání nezabil. Něco je špatně.

Jednoho dne zabil jeden chlapec třináct lidí a dalšího dne jiný chlapec zabil ještě jednoho. Téhož dne chytli chlapecký gang, který se chystal vystřílet celou jejich třídu. Něco je špatně. Chodíte s ostatními dětmi do školy, jste ve stejné třídě. Ani je nemusíte mít nějak zvlášť rádi, ale jsou to spolužáci. Nikdy by vás nenapadlo, že tam vběhnete a zabijete některé z těch dívek a chlapců, které znáte. Něco se však obrátilo ke zlému a celý národ pozbyl svědomí. Děti jako by je nikdy neměly, ztratily jej. Jako by je někdo vychoval bez jakéhokoliv svědomí. Děje se to zde v Americe, děje se to i na Jamajce. Děje se to na mnoha místech v Nigérii. Všude. Nevěřte, že se to děje jen tady. Samozřejmě ne všude střílí děti ve školách, ale střílí a zabíjejí taky.

Chci připomenout jeden verš, kde je řečeno, že nás zde Pán má, abychom vykupovali čas. Pamatujete si jej? „*Vykupující čas; nebo dnové*

zlí jsou.“ (Ef 5,16) Co to znamená? Pokud by Bůh přenesl křesťany ze světa, nastal by totální chaos. Lidé by dělali jen to, co by jim démoni poradili, a mezi lidmi a démony by nebyl žádný rozdíl. Bůh však do člověka vložil zadržujícího ducha, díky tomu máme narozdíl od d'áblů určitou zdrženlivost.

Proto Bůh říká: „*Víra pak jest ... podstata.*“ (Žid 11,1)

Bratří, chci se vás zeptat na velmi vážnou věc. Chodíte vírou? Pojd'me, připomeňme si dnešní ráno. Vstali jste, udělali jste tohle a tamto, pak jste si dali něco k snídani, uklidili dům, dělali to a ono. Chodíte skutečně vírou? Bůh vás vyzývá. Pokud si z dnešního večera zapamatujete toto, můžu jít domů: „Chod'te vírou!“ (2Kor 5,7)

Bratří, chci se vás zeptat na velmi vážnou věc. Chodíte vírou?

Víte, co znamená „chodit“? Dovolte, abych vám to ukázal, možná už jste na to zapomněli. Tak se dobře dívejte. Pravá noha vpřed, levá noha vpřed, pravá noha vpřed... Tak se chodí. A teď ještě něco: skok vpřed. Šel jsem? Ne, skočil jsem. Někteří z vás si myslí, že vzhledem k tomu, že máte víru, musíte doskočit odtud tam. Bůh však říká: „Chod'te vírou.“ Už rozumíte, co to znamená? Musíte dělat malé kroky, krok za krokem, krok za krokem, krok za krokem. Nebudete mít všechno za den, ale musíte „chodit vírou“.

Teď si ty kroky pojmenujme. Udělám jeden krok. Víte, jak se jmenuje první krok, který uděláte? Je to důvěra. Bůh říká: „Pokud uvěříš té věci, přijmeš ji.“ Pokud uvěříš té věci a uvěříš, že ji máš, přijmeš ji.“ (Mk 11,24) Pojd'me, uvidíme, jestli mi pomůžete. Řekněte mi něco, co chcete. „Chceme, aby Anička byla uzdravená.“ Když jsem se za Aničku modlil, přišlo mi slovo „zhoršit“. Vím, co to má znamenat. Navzdory tomu, že je uzdravena, nastane zhoršení. Teď je třeba se modlit proti zhoršení. Bůh přece říká: „*Zač byste koli, modléce se, prosili, věřte, že vezmete, a stanet' se vám.*“ (Mk 11,24) Rozumíte?

Víte, dostal jsem se do stavu, kdy nedokážu pochybovat. Už se vám to někdy stalo? V pořádku, jsem ve svém pokoji a čekám na Ježíše. Je rok 1948 a já očekávám, že vstoupí do mého pokoje a bude mě učit Božímu slovu. Najednou byl u mě a bez jakéhokoli úvodu mi řekl:

„Požádej o cokoliv, co chceš!“

Co byste udělali na mém místě? Kdyby k vám Ježíš přistoupil a řekl vám zrovna tohle, co byste udělali? Vyhrkli byste první věc, která vás napadne. Po chvíli ticha a bezradnosti jsem řekl: „Dej mi uzdravení. Chtěl bych vidět někoho uzdraveného.“

A tak jsem tam v tu chvíli dostal dar uzdravování. Jen mi řekl: „Vezmi!“

Samozřejmě jsem poprosil hned potom o prominutí. Měl jsem dar použít lépe. Začal jsem pobíháním po celé čtvrti a hledáním nemocného člověka. Až jsem opravdu nemocného našel. Byla to stará žena a umírala. Právě se vrátili od lékaře. Vzdali to, odevzdali ji Pánu. Připravují se na pohřeb. Já ale našel svého nemocného. Nad ničím jsem moc nepřemýšlel, jediné, na co myslím, je dar uzdravování. Chci prostě někoho vidět uzdraveného.

Když jsem k ní přistoupil, ani jsem nepomyslel na modlitbu. Jen jsem řekl: „Pane, prosím dotkni se jí, požehnej jí a uzdrav ji.“ Měl jsem přece dar uzdravování. Tak jsem tam vběhl a řekl: „Bud' uzdravena.“

Víte, jak to myslím. Byla to taková ta absolutní dětská víra bez prostoru pro nevěru. Kdyby všemohoucí Bůh předstoupil před vás a řekl: „Dávám ti dar uzdravování,“ vyběhli byste jako blázni a prostě to hned dělali. Takový je to příběh. A ten dar fungoval. Bylo to jako kouzlo, viděl jsem tu věc před svýma očima.

Žena vstala z postele, usmála se na mě a já tam stál a překvapeně na ni koukal.

Řekla: „Ty nevěříš, vid'.“

Ptá se mě, jestli tomu věřím. To bylo ale těžké, když byla uzdravena tak rychle a tak snadno hned napoprvé.

Pak jsem začal pomalu chápat, co je to víra. Bratří, prozradím vám tajemství. Víte, že máte moc stvoření, moc tvořit? Víte, že ji Bůh vložil do našich rukou? Moc stvořit to, co není, uvést to v bytí? Znovu naslouchejme tomuto verši Písma. Je tam napsáno: „Jestli po něčem toužíš a jsi schopen tomu věřit...“ Je tam: „*Zač byste koli, modléce se, prosili, věřte, že vezmete, a stanet' se vám.*“ Není tam napsáno „možná“ nebo „snad“, ale „vezmete“, „stane se vám“. Budete-li věřit, stvoříte onu věc. Ano, stvoříte ji. Někdy máme problém, že za něco prosíme, a Bůh nám dá

něco, co potřebujeme. Zjišťujeme, že je propastný rozdíl mezi tím, co chceme, a tím, co potřebujeme. Halelujah.

Slyšel jsem, že někteří lidé, kteří prosí Boha o životního partnera, poté, co jej dostanou, jsou velmi udiveni a řítí se do problémů. Kladou si pak otázku, jestli to byl Bůh. To je však zločin.

Kdykoliv se vaše srdce upokojí a spolehne na to, že to je Bůh, pak je to Bůh. Víte, Bůh nedopustí, abyste byli oklamáni ve víře, že je to Bůh.

Co tím myslím? Táhnou vás trochu na hlubinu, vidíte? Pokud bez stínu pochybnosti věříte, že vám Bůh říká, že tahle židle je taková a taková, a Bůh vás nevyvádí z omylu, pak máte pravdu. Samozřejmě se toto pravidlo týká jen těch, co mají čistá srdce, protože lidé sami sebe klamou.

Bůh nám však dává v Písmu zaslíbení. To zaslíbení najdeme v 7. kapitole Jana.

„Bude-li kdo chtíti vůli jeho činiti, tentě bude uměti rozeznati, jest-li to učení z Boha, čili mluvím já sám od sebe.“
(Jan 7,17)

Není to úplně zřetelné, je tam však napsáno, že Ježíš řekl toto: „Pokud někdo touží činit Boží vůli, pak zodpovědnost za to, aby poznal, co dělat, už není na tom člověku, ale na Bohu.“ Sledujete mě? Toužíte po Bohu. Toužíte po Bohu celým svým srdcem. Chcete Mu sloužit z celého srdce. Bůh ví i já vím i vy víte, že dnešního dne Mu chcete cele a dokonale sloužit, jen mít tu odhodlanost. Musíte ale začít hledat, to je první krok k té opravdové touze. Rozumíte? Musíte mít zbožnou touhu. Ta touha musí být z Boha. Musí být čistá a dokonalá. Jinými slovy už to není „možná“ a „snad bych“.

Není v tom žádné: „Chci to, ale možná...“

Ne, Bůh říká, že každý, kdo pochybuje, je jako mořské vlny a od Pána nic nepřijme. (Jak 1,6–7) Slyšíte mě? Pokud váháte, nepřijmete od Pána nic. Musíte toužit po tom, co chcete. Víte, takové to: „To je přesně to, co chci, Bože!“

Pokud někdo
touží činit Boží
vůli, pak
zodpovědnost za
to, aby poznal,
co dělat, už není
na tom člověku,
ale na Bohu.

Nestrachujte se o to, co chce Bůh. Rozumíte mi? Nestrachujte se o to, co chce Bůh. Když ke mně přišel Ježíš, řekl mi: „Cokoliv chceš ...“ První, co mě napadlo: Šalamoun poprosil o moudrost, poznání a porozumění, a dostal zlato. Možná Bůh chce, abych Jej poprosil o něco, o čem předpokládám, že by chtěl, abych o to poprosil. Naše mysl někdy bývá zvláštní, vidíte.

Řekl jsem: „Bože, znamená to, že bys chtěl ...“

Řekl mi: „Ne, ne, ne. Požádej mě o cokoliv, co ty chceš.“

Pak mě napadlo uzdravování, chtěl jsem uzdravování. Mohl bych vyprávět o některých nádherných věcech, které se staly a stále dějí. Zrovna dnes mě napadlo, že nepoužívám dar uzdravení tak, jak bych měl. Více jsem používal dar kázání slova. Bůh mi dává slovo a to slovo plyne. Tak mnoho jsem tento dar používal, že jsem zapomněl používat dar uzdravení k oslavení Boha.

V těle Kristově Bůh nyní dělá jednu věc. Ti velcí uzdravovatelé, kteří přicházejí, modlí se za lidi a uzdravují je – Bůh už nechce, aby to takto pokračovalo. Chce, aby se Tělo naučilo uzdravit samo. Aby se naučilo volat k Bohu a bylo uzdraveno. Rozumíte mi? Po tom Bůh touží. Prvním krokem, ke kterému se musíte odhodlat, je začít tomu věřit. Musíte tomu věřit. Musíte to chtít a věřit, že se to může stát.

Takže, tady to máme. „Věřím Ti, Bože,“ a udělám krok kupředu. „Pane, chci uzdravení,“ a udělám další krok kupředu. Tak chodíme.

Zde je psáno: „Víra pak jest nadějných věcí podstata.“ (Žid 11,1)

Nejdříve musíte mít podstatu, než budete mít pódium, jinými slovy než uvidíte důkaz. Musíte mít nejdřív podstatu. Potřebujeme získat podstatu.

„Pane, jak získám podstatu?“

Podstatu od Boha získám, když se Mu otevřu. Víte, když jste před chvílkou zpívali, otevírali jste se Bohu, nebo jste alespoň měli. Až se zítra znovu sejdem, budeme se otevírat Bohu, a já vám ukážu, jak se Mu otevřít. Duch začne plynout skrze nás a slova písně v nás začnou něco tvořit. Jsme tvořeni, ještě nejsme dokončeni. Nikdo z nás. Jsme tvořeni.

Musíte aktivně začít hledat podstatu, aby váš dům byl připraven pro Boha. Pak vám začnou přicházet věci na mysl. Bůh vám bude ukazovat

věci, které jsou špatně konkrétně u vás. Někdy to nesmíte nikomu ani říct.

Nemůžete jen tak prohodit: „Bratře Jiří, jsem zloděj.“

Nebo sestře té a té říct: „Jsem takový...“

„Sestro, tak a tak o tobě přemýšlím...“

Ne, ne, ne. Běžte za Bohem. Nechte Boha, aby uzdravil svůj chrám. Bůh přichází do svého chrámu. Během pár let, až se přiblíží zkáza, skryje nás Bůh ve svém stánku. Skryje nás tak, že nás spojí s Božím duchem.

Ano. Musíme nyní začít. Pokud se do toho nepustíme nyní, budeme vynecháni. Musíme začít věřit Bohu.

„Bože, co chci?“

Léta jsem kázal. Kázal, kázal a kázal. Jednoho dne jsem byl v Kalifornii a řezal doma u bratra Burta kus desky. Pila se mi zdála nějaká lenivá, tak jsem na ni trochu přitlačil, a pila odskočila od desky a zranila mě. Dostal jsem kýlu. Neřekl jsem o tom nikomu, jen své ženě. Kýla mě velmi bolela, kdykoliv jsem někde stál a kázal. Víte, ale táhl jsem se s tím dál.

Až mi jednoho dne manželka řekla: „Nemyslíš, že už je čas, abys poprosil Boha o uzdravení té věci – nebo šel k doktorovi?“

Řekl jsem: „Ano, máš pravdu.“

Tak jsme poklekli a začali se modlit za uzdravení té věci. Pak jsme se modlili, jestli nemám jít k doktorovi.

„Chceš, Pane, abych šel k doktorovi?“

Byl jsem posilněn a řekl jsem Bohu: „Bože, kážu těm bratřím, že už se brzy vrátíš. Už nezbývá moc času, než se Kristus vrátí. Počkám.“

Ano, řekl jsem: „Počkám, dokud nepřijdeš.“

Víte, až On přijde, obdržíme dokonalé uzdravení. Věděli jste to? Jakmile plnost Krista naplní toto tělo, už nebude nikdy nemocné. Halelujah. Cokoliv je s námi špatně, bude uzdraveno.

Jakmile jsem to řekl, byl jsem zcela uzdraven. Bylo to to jediné, na co Bůh čekal. To jediné chtěl. Dopustil, aby mě ta věc tlačila a tlačila a tlačila, až jsem se dostal do bodu, kdy jsem se rozhodl. Jakmile jsem se rozhodl, uzdravil mě. Dílo bylo vykonáno. Amen.

Bratří, všichni máte problém ve svém životě, a nejen v životě, ale i s věcmi, které s životem souvisí a které nás obklopují. Všechny věci mohou být uzdraveny. Jediné, co musíte udělat, je uvěřit Bohu, že budou uzdraveny. Věřte mi. Máte finanční problémy? Začněte věřit Bohu.

Víte, začneme počítat drobné... Počítáme drobné a říkáme si: Budeme muset udělat to a to. Musíme udělat to a to.

Nesmíte ale utrácet peníze, víte. Neutrácejte peníze. Znal jsem sestry, které chodily každý týden ke kadeřníkovi. Ty peníze mohly být místo toho použity v církvi. Nejsem jako Jidáš, který řekl: „Kdybych se tak stal pokladníkem...“, však víte. Plýtvání penězi. Mnohokrát plýtváme penězi. Kupujeme věci, které nepotřebujeme. Různé věci. Potřebujeme začít dělat výprodeje – prodávat věci a dát výdělek církvi. Prostě je to špatný směr.

„Víra pak jest nadějných věcí podstata.“

Já, my všichni se scházíme k modlitbám a vyznáváme:

„Ó Bože, jsem tak ubohý a potřebný...“

„Pane Bože, ten a ten mi udělal to a ono.“

„Ó Bože, mluví o mně za mými zády.“

„Dělají toto a tamto...“

A tak si stěžujete Bohu a vysvětlujete Mu to, co už sám dávno ví. Jak se k tomu postavíte a co s tím uděláte, to je to, co Bůh chce vědět.

Prostě běžte za Bohem a řekněte: „Otče, máme spolu krevní smlouvu, toužím vidět, jak z mého života povstává spravedlnost.“

Bůh tak rád slyší taková slova. Dá vám veškerou příležitost být spravedliví. Jinými slovy dopustí, abyste se dostali do problémů. Dá d'áblu ve vaší věci volnou ruku. Ano.

Řekne: „Dobře. Jsi dostatečně silný.“

Vypustí na vás d'ábla, posadí se a bude sledovat, jak d'ábla zvládnete. Amen. Znáte ten odkaz Písma v Židům 12,1 o bratřích, kteří nás předešli a jsou nyní v oblaku svědků. Sledují nás, aby viděli, jak běžíme závod. Co to znamená? Dějí se vám určité věci. Bůh totiž hledal někoho, v jehož životě dopustí, aby se tyto věci děly, aby dal názornou lekci těm, kteří odešli před námi a nezmáhali se.

Máte pokušení. Pokouší vás pití (někteří by to samozřejmě rádi skryli). Máte však pokušení se napít a vždy čas od času jdete a trochu si tu a tam usrknete. Boží anděl vás sleduje. Chce, abyste zvítězili nad oním duchem, protože je to duch, který přichází a ovládá vás. Ano. Vyhlíží, že nad tím duchem zvítězíte, protože Tom Stokes, který je v nebi, nad ním nezvítězil.

Vím o mocných Božích mužích, opravdu mocných, kteří nikdy nezvítězili nad duchem opíjení. Bratr Allen například, znal jsem ho osobně, spolupracoval jsem s ním. Nedokázal přestat pít. Byl přitom jedním z nejmocnějších lidí, které jste kdy viděli. Vstoupil do místnosti a vykázal duchy z lidí. Přivedli mu spoutané šílence a on z nich vyhnal duchy. Protože Bůh mu dal dar, byl v tom zkušený, věděl, co dělá, a Bůh od něj ten dar neodňal. Měl víru. A přestože mu Bůh dal víru, nepoužil ji pro svou vlastní záchranu.

Jeden krok – víra. Druhý krok – vydáte se kupředu. „Vstoupím do toho, udělám to, dopustím Bohu, aby to bylo Jeho způsobem.“ Nyní vám prozradím třetí krok – mluvte Slovo.

1. Věř
2. Jdi kupředu
3. Mluv Slovo

Mluv Slovo. Uvědomujete si, kolik z nás má problémy, protože mluvíme špatné věci? Máte trápení, někdo vás obtěžuje. Jste v sevření a dopustíte, aby z vašich úst vyšla jistá slova. Dáblové se houfují okolo. Jakmile ta slova vyjdou z vašich úst, d'áblové je přijmou. Přijmou je jako rozkaz, aby udělali ve vašem jménu věci, které jste udělat nikdy nezamýšleli.

Musíte se naučit mluvit správná slova. Vypadá to temně a beznadějně, vy však mluvte Slovo a vyznejte: „Nezemřu, budu žít.“

„Nad touhle věcí zvítězím.“ Mluvte to každý den. „Nad touhle věcí zvítězím.“ Padáte vysílením: „Nad touhle věcí zvítězím milostí Boží a krví Ježíše Krista.“

V momentě, kdy řeknete Slovo, vám Bůh posílá na pomoc své anděly. Až příště budete mít šanci, zjistíte, že máte sílu to udělat. Mluvím nyní s padesátiletou zkušeností. Mám za sebou padesát let Boží školy. Dnes večer vám to zdarma předávám.

Jednou jsem se prstem dotkl rozžhaveného železa. Ucítil jsem zápach spáleniny ještě dříve, než jsem si uvědomil, že se prstem dotýkám železa.

Okamžitě jsem prst odtrhl: „Ve jménu Ježíše, nebude mě to bolet!“

Nevím ani, odkud ta slova přišla. Neuvažoval jsem nad tím, jen jsem to řekl. Žádná bolest! Byl jsem nadšený a smělý. Půjdu a ukážu Mavis ten spálený prst. Nechtěl jsem ani, aby se prst hned uzdravil, chtěl jsem jí ho ukázat.

Začněte raději
mluvit slova
života, a život
se rozlije
kolem.

Tak jsem vběhl do kuchyně a řekl: „Podívejte se!“

Strašně jsem se zastyděl, zíral jsem na prst, který vůbec neměl známky spálení. Mluvím o moci tvořit, kterou Bůh vložil do každého maličkého.

A tak místo toho, abyste chodili kolem a smýšleli o sobě: Ó jaký jsem hříšník... Já jsem takový chudák....

Víte, nepřemýšlejte o tom, Bůh to dobře ví. Bůh to ví.

Začněte raději mluvit slova života, a život se rozlije kolem.

Máte určitou slabost. Každé ráno předstupte před zrcadlo a řekněte: „Tahle slabost bude uzdravena díky Boží milosti. Zvítězím.“

Musíte nad tím zvítězit. Víte proč? Mluvíte totiž to, co Bůh chce. Bůh nechce, abyste byli nemocní. Nechce, abyste měli slabosti. Chce, aby se vám dobře dařilo, abyste byli šťastní. Rozumíte? Věříte-li Bohu, On řekl, že vám to bude počítat za spravedlnost. Bude se k vám chovat jako ke spravedlivému člověku. Udělá pro vás vše jako pro spravedlivého člověka. Abraham, David. Bůh řekl, že David je mužem podle Božího srdce (Sk 13,22). Může člověk podle Božího srdce jít a spáchat cizoložství a zavraždit? Přesto vše byl mužem podle Božího srdce. Jeho srdce patřilo Bohu. Dábel se zmocnil jeho těla. (David neměl Ježíše, tudíž nevěřte, že vám tady říkám, že to můžete spáchat.) David neměl Ježíše, ale i nám, kteří máme Ježíše, a přesto selháváme, Bůh říká:

„A přistoupiv Ježíš, mluvil jim, řka: Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi.“ (Mat 28,18)

„Protož jdouce, učte všechny národy...“ (verš 19)

Rozumíte, co to znamená? Znamená to, že pokud ustavíte svou mysl a začnete důvěřovat Bohu, věci, kterým věříte, se stanou a učiní vás spravedlivými. Ano! Věříme Bohu, že se staneme dokonalými ještě za života. Tomu v Bohu věřím. Věřím, že pokud dokážu být 10 minut bez hříchu (věříte tomu – být 10 minut bez hříchu?), dokážu to i 20 minut. A když 20 minut, obstojím i hodinu. Pokud obstojím bez hříchu 1 hodinu, jsem schopen být bez hříchu celý den.

„Človeka, ktorého mysel' je opretá na teba, Bože, zachováš v pokoji, v pokoji, lebo sa nadeje na teba.“ (Iz 26,3, překlad prof. Roháčka)

Znamená to, že hřešíme svou myslí. Tělo jen projeví, co je v mysli. Hřešíme tedy svou myslí a Bůh říká, že pokud se ve svém srdci a mysli přidržíš Boha, budeš osvobozen od hříchu.

Chceme mít tu podstatu. Vyznejme: „Bože, dej mi podstatu.“

Řekl nám, že nemusíme mít mnoho. Řekl: „Máte-li trošičku, jako hořčičné semínko,“ (takovou věc téměř není vidět) „řekněte této hoře: přesuň se a vrhni se do moře, a hora vstane a přesune se doprostřed moře.“ (Mat 17,20)

Musíte začít věřit Bohu. Potřebujete zjistit, co Bůh říká. Začnete důvěrou v Boží slovo. Pak začnete spoléhat na Boha, který mluví ve vašem nitru. Rozumíte? Považuji za velké selhání v těle Kristově, když většina z nás říká:

„Pán říká tak a tak...“ – „Pán mi řekl to a to...“

Bůh vám to nikdy neřekl. Vy však věříte, že vám to řekl Bůh, protože máte mysl, která předstírá, že je Bůh. Předstírala vaše mysl někdy, že je Bůh?

„Jen běž chlapče...“ – „Vrať se...“

Vaše mysl předstírá, že je Bůh, a říká vám, abyste dělali různé věci. Vy věříte, že je to Bůh. Ve skutečnosti to není Bůh, ale vy.

Někdy dostanete proroctví: „Tak praví Pán Bůh, tak a tak a tak...“

Pak jdete a každému vykládáte, že Bůh řekl, že máte udělat to a to a to... Řekněte mi, jak víte, že to byl Bůh? Může mi v tom někdo pomoci? Měli byste mít v srdci svědectví ještě dříve, než dostanete proroctví. Ano!

Jinými slovy, něco řeknu. Není to z Boha, pokud ta věc není stvrzena Duchem svatým ve vás a vaše srdce na 100 % nevolá: „Ano, ano, ano.“ Pak můžete jít a vyznat: „Bůh mi řekl.“

Neměli byste dělat, co vám řeknou lidé, měli byste dělat to, co vám řekne Bůh, a přitom nezáleží na tom, skrze koho to bylo vysloveno.

Neměli byste dělat to, co vám říkají lidé, že máte dělat. Nemluvím samozřejmě o dětech, které musí poslouchat své rodiče. Neměli byste dělat, co vám řeknou lidé, měli byste dělat to, co vám řekne Bůh, a přitom nezáleží na tom, skrze koho to bylo vysloveno. Možná to vyslovilo dítě. Neříkej potom: „Dítě mi řeklo, abych udělal to a to...“ Pokud tvé srdce přitakává, pak je to Bůh, kdo to řekl.

Chápete? Musíte se začít učit naslouchat Božímu hlasu, který se liší od milionů hlasů, které okolo vás mluví. Kdybyste měli moc duchovního slyšení, slyšeli byste, co se všude okolo vás děje. Víte, že byste slyšeli d'ábly mluvit? Už jste někdy zaslechli d'ábly? Někdy mluví o svých vlastních věcech, nemluví jen k vám. Někteří z nás však bohužel o každém hlasu, který slyší, říkají: „To je Bůh.“ Dovolte, abych vám řekl jedno. Je velmi snadné slyšet

Boha, jak vám říká, abyste něco udělali, když to sami chcete udělat. Ano. Pokud něco chceme, musíme být velmi opatrní. Víte, když něco opravdu chci a mám sen, v němž mi Bůh říká, abych to udělal – odmítnu vlastní sen. Pokud někdo jiný přijde, pak se musím ujistit, že ta osoba opravdu chodí s Pánem. Někdy jsem totiž zažil, že satan má něco, čemu říkáme svědectví. Ano. Najde si někoho, kdo to dosvědčí, a přitom to není pravda.

Je ještě jedna věc, o které bych s vámi chtěl mluvit, a přitom si uvědomuji, že ani nedojdu do druhého verše. Pokud jste řekli slovo proroctví, které bylo špatně, co s tím uděláte? Zjistíte později, že to bylo špatně. Co uděláte? Budete činit pokání? A jak?

Kdybych v tomto shromáždění řekl: „Sestra Carol bude mít chlapečka.“

Pak sestra Carol porodí a je to holčička.

Přítom jsem prorokoval: „Tento chlapec bude nádherným Božím mužem...“ a tak dále.

A sestra Carol přijde s miminkem a je to holčička. Co uděláte? Řekněte mi.

Jděte před shromáždění a požádejte je o prominutí, protože jste se zmýlili.

Je to jednoduché. Dokonce si můžete i sami ze sebe udělat legraci, jak vám to uteklo. Ano! Pokud byste to ale neudělali a pokračovali v užívání toho ducha, povzbudili byste démonického ducha věštění.

Povím vám k tomu krátký příběh. Když se ucházel pan Clinton o prezidentský úřad, jistý americký prorok prorokoval celému národu, dokonce i přímo panu Clintonovi, a řekl: „Předchozí noci jsem viděl ve vizi noviny, které mají vyjít následující den, a byl v nich velký titulek ‚CLINTON LAVINA‘“. Pak dodal, že mu Pán řekl: „Tento muž bude největším požehnáním, jaké kdy Spojené státy měly. Bude mužem Božím. Má velmi jemné a citlivé srdce pro Boha. Bude Pánu sloužit a potáhne k Němu celý národ.“

Mám to doma – schovávám si to jako důkaz. Nyní víme, že se věci vydaly zcela opačným směrem. Ten bratr však stále prorokuje. Lidé, kteří ho tehdy slyšeli, mu dodnes naslouchají a věří jeho proroctvím. Tělo Kristovo by toho bratra mělo napomenout a napravit. A milovat ho i nadále pro jeho vzácný dar.

Bez těla Kristova nepřináší žádný dar užitek. Vezmete dar, začnete ho používat a zjistíte, že nepřináší žádný užitek. Platí to zejména v dnešní době, kdy Bůh odstraňuje každou službu jednotlivce s mocným darem, aby zbudoval Tělo věřících, kteří budou sloužit Bohu. Budou chodit v pravdě a spravedlnosti. Halelujah.

Věříte skutečně svým modlitbám? Něco vám povím. Chci vás o něco poprosit. Nemodlete se prosím za nic, o čem nevěříte, že se stane. Nemodlete se negativní modlitby. Víte, co jsou to negativní modlitby? „Pane, jsem tak slabý a ubohý, tak potřebný.“ – „Honza je tak zlý, odvrátil se od Boha a je takový a takový a taky takový.“ Modlíte se s hrozným břemenem. Nemodlíte se s jistotou vysvobození. Musíte jít za Bohem

Nemodlete se
negativní
modlitby.

a říct: „Bože, dotkni se Honzy! Podle Tvého slova je ten kluk se mnou jedna krev, mám s ním krevní smlouvu. Prosím Tě, aby ses ho právě teď dotkl. Vytrhni ho z toho návyku. Vysvobod' ho od d'áblů.“

Víte, Bůh to okamžitě udělá. Ovšem zítra ráno dělá Honza tu věc zase. Co to znamená? Neznamená to, že to Bůh včera, když jste se modlili, neudělal. Honza je ale vzpurný. Čím víc d'áblů na něj může, tím víc musíte útočit i vy a ukázat těm d'áblům, že to nevzdáte. Máme způsob, jak to vzdát. Nejdříve to vzdáme ve své mysli. Začneme o něm přemýšlet jako o beznadějně zkaženém vejci, jako o černé ovci nebo starém tvrdohlavém kozlu – v mysli, víte. A když se za něj příště modlíme, modlíme se za tu černou ovci a starého kozla. Co pak očekáváme? Od Pána nepřijmeme nic.

Je třeba, abychom začali chápat, že se musíme procvičit v tom, co chceme. Víte proč? Protože je to touha, kterou do vás vkládá Duch svatý. Když jsem stál před Ježíšem, nevěděl jsem, o co mám Boha požádat. Kdybych požádal o zlato, dostal bych zlato, a to by byl můj konec. Požádal jsem o dar uzdravování a dal mi jej. Používal jsem ho a dar uzdravování mě odváděl od Boha. Napadlo vás to už někdy? Dar uzdravování mě odváděl od Boha, od Boží dokonalé vůle. Víte, co se stalo? Začali přivádět lidi. Přiváděli spoutané šílence. Přijížděly zástupy lidí z celé země, abych se za ně pomodlil. Já je uzdravoval a cítil jsem se tak dobře. Hádejte, co se stalo? Zaujal jsem místo Krista v životech lidí. Už neprosili Ježíše, aby jim pomohl, ale přicházeli za bratrem Cecilem. Amen. Přicházeli ke mně.

Neustále jsem se modlil k Bohu: „Pane, chci poznávat Tvou vůli.“

Víte, co Bůh udělal? Dopustil, aby se titíž lidé ode mne odvrátili, pomlouvali mě a lhali o mě. Tak rozdělili církev. K čemu to bylo? Byl jsem spasen od daru uzdravování. Ano. Pak za mnou Pán jednoho dne přišel a zeptal se mě: „Pamatuješ na dar, který jsem ti dal?“

„Ano, Pane.“

Řekl mi: „Dej mi ho zpět.“

Jak vrátíte Bohu Jeho dar? Řekněte? Nesmíte ho už nikdy použít – Bůh jej použije, až On bude chtít. Viděl jsem ten dar fungovat v Indii. Viděl jsem, jak funguje. Vždy funguje tam, kde lidé potřebují uvěřit Bohu. Přišla za námi nemá dívka. (Byl jsi tehdy u toho, bratře Georgi?)

Vkládali jsme na ni ruce a napomenuli jsme němého ducha. Dívka začala mluvit anglicky, ačkoliv anglicky nerozumí. Nezná angličtinu.

Řekla: „Díky, Ježíši.“

Lidé okolo jí samozřejmě nerozuměli, protože mluví jazykem telegu. Chvála buď Bohu. Bůh si vzal ten dar a nyní patří církvi. Když jej církev potřebuje, je k dispozici. Nejezdím po zemi, nepořádám stanová shromáždění s uzdravováním a nebuduji si jméno. Nezneužívám Boží dar.

Procvičujte svou víru. Čím víc ji budete cvičit, tím větší se stane.

Tak to je podstata. Kéž nám Pán pomůže. Zbytek probereme jindy. Je psáno, že Bůh učinil vírou světy. (Žid 11,3). Nevím, jestli tomu rozumíme. Je to tak bezbřehé, tak hrozné a veliké. Jen se rozhlédněte kolem. Podívejte se na nebe, co tam všechno je. Jupiter je tak velký, že do něj narazily tři světy velikosti Země. Ani to nebyly meteory, nebyly to zbytky něčeho, byly to meteority. Tři meteority, každý o velikosti zeměkoule, narazily do Jupitera a zbyly po nich jen tři malé krátery na povrchu. Tak velká je planeta Jupiter. Říkají, že pozorovali ve vesmíru planetu, která má průměr, jako je vzdálenost mezi námi a Sluncem, 90 milionů mil v průměru. Takový je Bůh, o kterém mluvíme.

A řekl: „Všechny tyto věci byly stvořeny vírou.“

Jinými slovy, Bůh tomu věřil, Bůh to řekl, a stalo se. Zkuste to, bratří, až přijдете domů. Zkoušejte malé věci. Začněte zkoušet malé věci. Procvičujte svou víru. Čím víc ji budete cvičit, tím větší se stane. Právě nyní to potřebujeme. V nadcházejících letech budete muset mít víru, abyste byli vysvobozeni z věcí, které přicházejí na celý svět. Vaše děti budou potřebovat vysvobození, školský systém, svět. Přichází čas, kdy ani nebudete moci pracovat, získat zaměstnání na mnohých místech, protože budou zcela satanská. Už se to děje. Ta doba se už blíží, někde už nyní není možné pracovat. Ano.

Někdo pracoval pro obchodní řetězec K-Mart a my jsme se dozvěděli, že K-Mart používá své zisky jistým způsobem, takže není možné, aby jakýkoliv křesťan měl na tom podíl. Blíží se volby. Jsme občané, máme právo volit. Dejte si pozor, jak volíte. Ať nevolíte příště člověka,

který je sice velmi příjemný, pomáhá vám, je to dobrák ve všem, ale věří v potraty a bude to prosazovat.

Včera večer jsem tady někoho slyšel říct: „Domnívají se, že našli lék na Alzheimerera, chtějí použít buňky kůže.“ Získávají je ze zvířat, že ano? Získávali je z krávy rodu Bovine. Pak oznámili, že to byla učiněná katastrofa. Lidem se začaly třást ruce, jako by měli nemoc šílených krav, a není jim pomoci, neumějí to zastavit. Včera večer to vyšlo najevo ve zprávách. Jejich reakce byla: Dobrá, mohli bychom získat ty buňky z potracených plodů. Z potracených plodů – president Bush to ale bude vetovat.

Rozumíte? Najdou jinými slovy důvod, aby zabíjeli miminka. Důvodem budou ty buňky, které tak získají z dětí a budou je aplikovat dospělým, kteří trpí Alzheimerem. Je to tak napjatá doba. Blíží se to bodu, kdy už nebudete moci do ničeho investovat peníze, protože vše má nějaké spojení se satanistickými silami. Kéž nám Bůh pomůže.

„Víra jest podstata ...“ (Žid 11,1)

Poslouchal jsem muže jménem Ken Peters. Slyšeli jste ho někdy? Setkali jsme se s ním, ale nebyli jsme úplně nadšeni. Nicméně, alespoň jsme zjistili, že není dokonalý. Řekl něco, co bych vám chtěl předat.

Řekl: „Pán mi ukázal, že se mají křesťané zbavit dluhů.“

Já na to: „Jak jen se můžeme dostat z dluhů?“

Všichni musíme žít v domech a kupovat auta. Je to začarovaný kruh. V době, kdy doplatíte splátky jednoho auta, je načase koupit další. Neustále budete platit.

Řekl, že se Pána na to ptal, a Bůh řekl: „Pokud věříte, stane se to, peníze budou přicházet troška tady, troška tam, a vždy, když přijdou, splatíte jimi kousek svého dluhu, a pak zase kousek. A tak jej nakonec splatíte celý.“

Vyprávěl nám o několika lidech, kterým se to stalo. Věřím mu. Věřím, že pokud důvěřujete Bohu, tak to bude u vás na prvním místě. Nebudete už říkat: „Ale, Bože, jak je to možné? Já ty peníze nemám. Nevydělám tolik...“ Ne nezbytně. Amen.

Prostě věřte Bohu a řekněte: „Bože, udělej to pro mě. Já nechci být zadlužený. Dávám to do Tvých rukou.“

A všechny peníze, které vám dá na splacení, využijte k splacení, a uvidíte, co se stane. Podstata. Kéž nám Pán pomůže se dnešního večera skutečně natáhnout a přidržet se podstaty, která se nazývá VÍRA.

Modleme se:

Otče, ve jménu Ježíše Krista přicházíme před Tebe a děkujeme Ti, žes nám dal všechny věci v Kristu Ježíši a že nezbývá nic, čím bychom Ti chtěli sloužit, co dnes nemůžeme mít. Dnes večer jsou mnozí z nás nemocní ve svých tělech, proto se za to modlíme nejprve. Prosíme Tě, aby toto Tělo věřících, kteří tady sedí, mohlo přijmout nadpřirozené zdraví. Nadpřirozené zdraví, Tvůj plán, Tvůj záměr, Tvou vůli. Každý z nás, kdo má nějakou slabost, potřebuje nadpřirozené uzdravení. Ať se tak stane, Pane Bože. Zlom moc nemoci v Božím lidu. Uvolni nás! Tomu věříme. Amen. Sešli dnes tuto moc po celém světě a zlom moc nemoci v životech Božího lidu. Amen.

Tys řekl, že v čase, kdy udeří pohroma na zemi, nedotkne se nás. Řekls, že ti, kteří přebývali v zemi Gošen, byli vysvobozeni od deseti ran, které postihly Egyptány. Na Gošen nedopadla žádná rána. Když nyní, Pane Bože, přichází pohroma, dopadá na křesťany jako na hříšníky. Proto Tě prosíme, Bože, abys, když se natahujeme po Tobě ve víře, zlomil moc těchto různých ran a nemocí, které procházejí celou zemí.

Zachraň svůj lid, Pane Bože. Prosíme Tě o to ve jménu Ježíš. Amen.